

ENTREVISTA **Guillermo Barberà**

Fotògraf, realitzador i director del film 'Au, però au'

"És bo que riguem de nosaltres mateixos, dels tòpics que tenim a l'Ebre"

TORTOSA Redacció

Pregunta: Què és *Au, però au*?

Resposta: És una història clàssica, de Romeu i Julieta. És un migmetratge d'uns 35 minuts i és el primer treball que faig de ficció i també com a director. La gent del territori que em coneix sap que he treballat de fotògraf, de director de fotografia de documentals, de càmera de televisió..., però mai abans havia portat a terme un projecte d'aquestes característiques. Tot i que vaig estudiar realització de ficció, vaig aparcar-ho ràpidament per centrar-me en la fotografia.

P: Com va sorgir el projecte?

R: Un dia, anant pel Delta amb Santi Valldepérez –l'altra meitat de la productora Filmsnòmades–, ens vam imaginar una boda al mig del riu, i a partir d'aquí se'ns va ocórrer: "i si fem un Romeu i Julieta, un Tarantos, un West Side Story a l'ebrencia?". Jo sempre anava marejant a tots els que conec que fan curtmetratges pel territori perquè apostessen per personatges fàcilment reconeixibles com a que són de les Terres de l'Ebre: "si fas una pel·lícula d'assassins, que siguin de l'Ampolla; o si la fas a Sant Carles de la Ràpita, que maten un de la Cava!", deia jo. Tant insistia en el tema que, un dia, Santi em va dir: "fes-ho tu, home!". I així va ser. El que passa és que tenia tan rovellat el tema de la realització que vaig haver de demanar una beca per anar a fer un taller de realització cinematogràfica dos mesos a Cuba, a l'escola de San Antonio de los Baños. El guió, ja el tenia i, a partir d'allà, vaig començar a fer la

planificació tècnica.

P: L'esport hi té un paper important, en la història. De quina manera?

R: Així com, a Romeu i Julieta, les baralles són al carrer, aquí, la baralla té lloc en una final fictícia intercomarcal de futbol.

P: Pels colors de les samarretes, es podria dir que s'ha inspirat en dos equips molt concrets...

R: Per les samarretes, serien la Cava i el Jesús i Maria, però no es tracta de reflectir aquesta rivalitat: els colors que utilitzen, el blau i blanc i el roig i blanc, m'anaven molt bé per la contraposició, però no parla d'aquests dos pobles. Parla de dos municipis imaginaris, separats per un riu: Santa Maria d'Autan i la Mosquita.

P: On s'ha dut a terme el rodatge?

R: L'hem fet íntegrament al territori. Sobretot, al Delta. Pel que fa als camps de futbol, n'apareixen dos: el de l'Aldea i el de l'Amposta.

P: La gent que veja la pel·lícula es divertirà?

R: Jo l'he fet per a això, perquè la gent riga. Sóc un gran defensor del cinema com a entreteniment. M'interessa molt el cinema intel·lectual, però m'apetia molt fer alguna cosa que la gent es divertís, que pogués riure d'ella mateixa, intentant tindre el més gust possible i el menys mal gust possible. El film és un mosaic de tòpics del territori i, per tant, és bo que puguem riure de nosaltres mateixos.

P: Com ha anat el procés de rodatge? Quanta gent ha fet falta?

R: Molta. Hi ha escenes, com les del camp de futbol, en què hem hagut d'omplir les graderies. Ens han ajudat

Aquest film comporta el debut de Guille Barberà com a director de ficció.

gent que coneixíem i també grups de teatre de Deltebre. M'he inspirat en alguns dels directors que tinc com a referent, com Berlanga, Fellini o Kusturica, però clar, a molts quilòmetres de distància!

P: L'estrena és aquest divendres, dia 10, a Tortosa, i després recorrerà diversos municipis més. Hi pot anar tothom que ho vulgui?

R: L'entrada és gratuïta; la sortida, ja veurem... [riu]. Amb Santi, ho vam estar valorant i se'ns feia molt difícil posar un preu a l'entrada; és una cosa que no se'm dóna bé. De vegades, quan he fet exposicions de fotografia i algú me n'ha volgut comprar alguna, se m'ha fet molt complicat valorar-la en diners. Potser necessitaria un marxant.

P: I, posteriorment, tindrà recorregut comercial?

R: El que volem fer és que, durant l'estiu, en puguem anar fent passis gratuïts a diferents municipis, fent servir una fórmula que, en teatre, sí que té més implantació, com la taquilla inversa. És a dir, que, a la sortida, posarem unes urnes perquè la gent que vulga pose els diners en funció del que, per a ells, val la pel·lícula que han vist. Qui vulga posar dos milions d'euros serà benvingut i si només són cinc cèntims, també [riu], i si algú no vol posar res, no li pegaré...

P: També tenen prevista una projecció especial a l'Aldea. Per què?

DESTACAT

Cap de setmana d'estrena intens

■ L'estrena d'*Au, però au* es durà a terme en un cap de setmana atapeït: el primer passi serà a Tortosa, divendres, dia 10, a les 20 h, a l'auditori Felip Pedrell. L'endemà dissabte es podrà veure a Amposta, a les 20 h, a la Unió Filharmònica. Diumenge, dia 12, es projectarà a la SCRUA de l'Aldea, a partir de les 19 h, en una sessió amb un component solidari amb els afectats per la fallida de la cooperativa. El cap de setmana següent també arribarà a Deltebre, el 19 de maig, a partir de les 21 h, al centre cívic. Més endavant es veurà a Ulldecona, durant les jornades musicals de l'ermita de la Pietat, i a Sant Jaume d'Enveja, en una data per confirmar.

R: La veritat és que s'han portat molt bé amb nosaltres, ens han deixat utilitzar el camp de futbol sense problemes, ens han posat facilitats... Arran del documental que vam fer per al 30 Minuts sobre la fallida de la cooperativa, vam establir molta relació. Per això hem decidit fer un passi a la SCRUA en el qual, tots els donatius que recollim, els donarem a l'associació d'afectats. ■